

finantfielt Tab af 6 Mill. Kr. Det ærede Medlem maa vistnok ikke have hørt, at jeg stødte min Beregning paa, at Lovforslaget efter de ærede Forslagsstilleres egen Kalkule forudsætter en Nedgang i den bestaaende Loldindtægt af noget over 30 pCt., og naar disse 30 pCt. anbringes ligeoverfor den nuværende Loldindtægt, det sidste Lars Loldindtægt, bliver Tabet i Birkeligheden rundt 6 Millioner. Jeg vil blot henvise det ærede Medlem til den Opgjørelse af et senere Lars Loldindtægt, nemlig Maret fra 1874—75, som findes i Anmærkningerne til Finantsloven, Tillæg A. Sp. 235—36. Det ærede Medlem vil deraf se, at Loldindtægterne allerede i dette Mar havde naaet et Beløb af 18,158,766 Kr., hvortil kom en Skibsafgift af 699,757 Kr., altsaa tilfammen en Indtægt af 18,858,524 Kr. Det var i Maret 1874—75, men Loldindtægterne ere stegne ogsaa efter den Tid. Jeg tror altsaa, jeg er berettiget til at antage, at medens Nedgangen i Loldindtægterne ligeoverfor Maret 1874—75 vilde have udgjort et Beløb af 5,717,000 Kr., vilde, naar jeg ser hen til den senere Stigning i Loldindtægterne, Tabet nu overflige 6 Mill. Kr. — Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne angav fuldkommen rigtigt, at jeg i Motiverne til et andet Lovforslag havde paaregnet en større Indførsel, naar Loldafgiften nedfattes paa de paagjældende Varer, og det forekommer mig, at dette maatte have været tilstrækkeligt for ham til at vide, at jeg lige overfor disse Medsættelser har gjort alskvad den samme Betragtning gjældende, men uden at komme til det Resultat, som den ærede Ordfører, der, hvis jeg forstod ham ret, vilde garantere, at de 6 Millioner skulde svinde ind til 4, ja jeg tror endog til høist 4. Det Resultat, hvortil jeg er kommen, er ganske vist ikke det samme, thi det maa erindres, at Medsættelsen for en hel Del Artiklers Bedkommende sandsynligvis aldeles ikke vil bevirke nogen større Indførsel. Tror den ærede Ordfører t. Ex., at Indførslen af tobbligtigt Salt — ikke af alt Salt — med andre Ord af det Salt, der fortæres af Mennesker, væsentlig vilde forøges, fordi hvert Individ i Landet fik sit Forbrug af Salt hvert Mar 15 Dre billigere? Ero de ærede Medlemmer, at hvert enkelt Individ's Saltforbrug om Maret vilde forøges, fordi det kom til at koste 15 Dre mindre aarligt? Jeg tror det ikke, og den samme Betragtning lader sig anvende paa en hel Del af de andre Poster. Jeg indrømmer imidlertid, at det i det store Hele i Birkeligheden forholder sig saaledes, at en Formindskelse i Udgiften til Lold foranlebigger en Forøgelse i Forbruget; thi det er fuldkommen rigtigt, at der, naar en Artikel bliver billigere, er flere, som kunne magte at købe den; men ligeoverfor denne sandsynlige Stigen af Indførselsmængden og ligesaa sandsynlige Formindskelse af Tabet staar ogsaa den sandsynlige Forøgelse af Tabet ved den regulære Forøgelse af Loldindtægterne,

der vilde finde Sted, naar dette Lovforslag ikke var kommet imellem. Det forekommer mig, at jeg er berettiget til at antage, at den Forøgelse, der kan paaregnes fra den ene Side, ikke vil være væsentlig større end den Formindskelse i kommende Lars Indtægter, der vil hidrøre fra Lovforslagets Vedtagelse; med andre Ord, at medens en Formindskelse af 30 pCt., anbragt paa de 15 Millioner, som Indtægten udgjorde den Gang, dette Lovforslag forhandlede ioverfor, kun giver et Tab af 4½ Million, ville disse 30 pCt., anbragte paa den nuværende Loldindtægt, give et Tab af 6 Millioner, og anbragte paa Loldindtægterne om nogle Mar sandsynligvis forholdsvis noget Mere, da de sandsynligvis vilde stige. Jeg tror altsaa, at den rigtige Betragtning er den, at man maa undersøge, hvor stort Tabet vil være iaar, og herved kommer jeg ganske naturlig ind paa en anden Betragtning. Den ærede Ordfører har til Støtte for sin Beregningsmaade, nemlig at tage Gjenemsnittet af et fjernt liggende Femaar til Udgangspunkt, brugt et Argument, som jeg maa tilstaa, at jeg snart er træt af at høre. Det er, at det er det Udgangspunkt, der er brugt af en foregaaende Regjering, eller for at være mere korrekt, af foregaaende Regjeringer. Naar man imidlertid vil være saa forsigtig — jeg vil nødig bruge Ordet: konservativ — kun at lægge Resultatet af et forudgaaende Femaar til Grund i Stedet for at lægge de siebliffelige Tilstande til Grund for sin Beregning, forekommer det mig, at det dog havde været ret overensstemmende med denne Betragtning, om man ogsaa ved de almindelige finantfielle Betragtninger havde gjort en lignende Beregning gjældende; men det ærede Medlem og de ærede Forslagsstillerne have taget den siebliffelige gunstige finantfielle Tilstand til Udgangspunkt og ikke Finantsstilstanden i Femaaret 1869—74. Dersom de ærede Medlemmer havde taget dette Femaar til Udgangspunkt for Bedømmelsen af Landets finantfielle Stilling, vilde de ikke være komne til det samme Resultat, hvortil de nu ere komne. Det gaar i Birkeligheden ikke an at sige: Vi have i Mar eller ifjor havt et Overflud af 6 Millioner; naar vi undersøge, hvad vi i Gjenemsnit have havt i de foregaaende Mar, er det ganske vist, at dette Beløb synker meget betydeligt; men vi holde os nu til, at vi i det sidste Mar have havt et Overflud af 6 Millioner, og altsaa kunne vi taale at fryge saa og saa mange Millioner ud af Finantsloven. Nei, der maa være Lighed mellem de Udgangspunkter, man tager for begge sine Betragtninger. Jeg har for mit Bedkommende tilveiebragt Ligheden ved paa begge Punkter at tage den siebliffelige Tilstand som Udgangspunkt. Jeg skal ikke have noget imod, om de ærede Medlemmer foretrække at tage det foregaaende Femaar til Udgangspunkt; men jeg vil da ogsaa meget bede om, at de ville tage det til Udgangspunkt for deres Betragtninger.